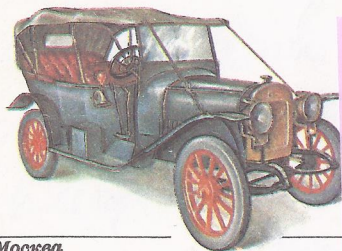

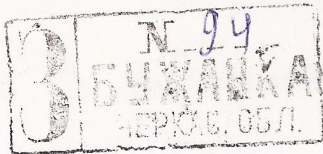

ПО ЗАЛАМ
ПОЛИТЕХНИЧЕСКОГО
МУЗЕЯ

Автомобиль „Руссо-Балт“, 1911 г.

Москва

Куда Київ-54
вул. Зкалова, 52,
кв. 38.

Кому Маняку В. А.

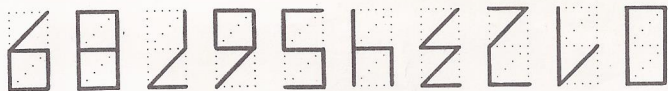
Индекс предприятия связи и адрес отправителя
258666

Черкаська обл.
Лисянський р-н,
с. Бужанка.
Славгородський П.М.

166/272

252064

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1988
13.05.88. 88179. Цена 6 к. Рисунок художника В. Сергеева

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

156

①

Шановні Володимир Антоно-
вич і Ліда Борисівна!

Надсилаю вам для книги-
меморіалу „33-й: голод” список
прізвищ тих сталинських яни-
тарів, які в моєму селі Мабя-
нка одбирали в людей хліб до
зерники і всі інші продукти
хартування, свідомо прирікаючи
своїх односельчан на голодну
смерть. Осв вони:

Полярush Мирін Гнатович;
Дідик Федір (прізвисько Веньгїр);
Дідик Зоши Федорович
(прізвисько Розум), 1906 р. народж.
Дідик Забрило
(прізвисько Шешелей);

2. Машир Микола Арсенювич
(прізвисько Сотка), завгосп;

Білокінь Василь Гаврилович
(прізвисько Вирішальний), голо-
ва сільради.

Як тільки заходить розмо-
ва про голод 1933-го року, мої
односельцати мабляни обов'яз-
ково згадують недобрі слова
цих страшних людей.

— Що вони тут виробля-
ти! Білокіні! Василь Білокінь
в 33-му році був головою сіль-
ради в Мабляни. Його ро-
дичі допомагали йому тво-
рити голодовку.

Мирін одбирав зерно в лю-
дей, але й сам здох на

скотському інвентарі.

3

Штрикав залізною палицею в стелю чи не посипається зерно.

Доки одбирали хліб у людей, доки й самі їли людський хліб. А коли одбирають не було вже того, то й самі подохли. І всі ці грабіжники померли ще не старими."

(Розповіла Романенко (Кученко) Параска Григорівна 27.5.34р. жителька села Жаб'янка, 1907 року народження.)

Л. Славгородський.

Черкаська обл. Лисянський район, с. Бужанка.

13.3.89р.

Дано деякі пояснення.

4

Коли вже і Мирік Поларуш
оточав з голоду, він пішов у рай-
ком просити допомоги. Тшов через
схотський звиктар, там унаб
і вмер.

Василя Білокозя прозвали Ви-
рїшальний тому що він у своїх
виступах часто повторював:
третій вирішальний рік.

Жителька села Мабанка, Мулака
(Нечипоренко) Фросина Савївна, 1931 року
народження розповіла мені що в 33 ро-
ці в колосці з-під неї забрали вуз-
лик зерна.

Складаний Петро Милофанович, 1928
року народження, теж житель села
Мабанка розповів мені що і в них в
хаті в 33 році в колосці з-під дитини
забрали вузлик зерна.